



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 160

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 aprilie 1998

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 5 din 3 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 ¹ și ale art. 55 alin. 2 din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, modificată și completată prin Legea nr. 73/1991 privind stabilirea unor drepturi de asigurări sociale, precum și de modificare și completare a unor reglementări din legislația de asigurări sociale și pensii	1-3	Decizia nr. 44 din 10 martie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție	4-5
Decizia nr. 37 din 26 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 2 la Decretul nr. 466/1979 privind regimul produselor și substanțelor toxice	3-4	Decizia nr. 48 din 10 martie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite	5-6
		Decizia nr. 51 din 19 martie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul	6-7
		Decizia nr. 55 din 19 martie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 311/1954 privind stabilirea dobânzilor legale	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

DECIZIA Nr. 5

din 3 februarie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52¹ și ale art. 55 alin. 2 din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, modificată și completată prin Legea nr. 73/1991 privind stabilirea unor drepturi de asigurări sociale, precum și de modificare și completare a unor reglementări din legislația de asigurări sociale și pensii

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, modificată și completată prin Legea nr. 73/1991 privind stabilirea unor drepturi de asigurări sociale, precum și de modificare și completare a unor reglementări din legislația de asigurări sociale și pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 16 decembrie 1991, invocată de Nenetu Valentin în Dosarul nr. 2.121/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Dezbaterea au avut loc în ședința publică din data de 22 ianuarie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și a autorului excepției, Nenetu Valentin, lipsind cealaltă parte legal citată, și au fost consemnate în încheierea

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52¹ și ale art. 55 alin. 2 din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, modificată și completată prin Legea nr. 73/1991 privind stabilirea unor drepturi de asigurări sociale, precum și de modificare și completare a unor reglementări din legislația de asigurări sociale și pensii.

pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 1997, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ, în Dosarul nr. 2.121/1996, a fost sesizată Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 3/1977, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 73/1991, în legătură cu dispozițiile referitoare la căile de atac și la termenele prevăzute pentru sesizarea instanței de judecată cu privire la nelegalitatea deciziilor de pensionare.

În susținerea excepției autorul arată că nu i s-a comunicat niciodată decizia de pensionare, emisă în anul 1991, și nici nu i s-a desfăcut contractul de muncă ca urmare a pensionării. De asemenea, arată că a cerut anularea deciziei de pensionare, formulând mai multe memorii la Comisia de contestații de pe lângă direcția generală de muncă și protecție socială și la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, însă, de fiecare dată, i s-a răspuns că acestea sunt tardive. Ulterior s-a adresat și instanțelor de judecată, pentru a se pronunța asupra nelegalității deciziei de pensionare.

Autorul excepției consideră că se afla în termen la data contestării deciziei, invocând, totodată, și faptul că în perioada termenului de contestare a deciziei a fost internat în spital. De asemenea, precizează că scopul pe care l-a urmărit prin ridicarea excepției este acela de a îndeplini condiția cerută pentru a se adresa Tribunalului Internațional de la Strasbourg.

Neexistând nici o critică referitoare la neconstituționalitatea prevederilor atacate, s-a solicitat Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ să completeze încheierea de sesizare. Aceasta a răspuns însă că „sesizarea Curții Constituționale este regulată, întrucât se referă atât la susținerile părții, cât și la opinia instanței asupra excepției“.

Opinia instanței este că procedura de atacare a deciziilor de pensionare, prevăzută de Legea nr. 3/1977, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 73/1991, nu încalcă dispozițiile constituționale.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că textele art. 52¹ și ale art. 55 alin. 2 din Legea nr. 3/1977, modificată prin Legea nr. 73/1991, a căror neconstituționalitate a fost invocată, nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (2) din Constituție, care instituie principiul egalității cetățenilor în fața legii, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 48 care consacră drepturile persoanelor vătămate de o autoritate publică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de către judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale atacate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost sesizată, în conformitate cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Din conținutul încheierii de sesizare rezultă că obiectul excepției îl formează reglementările din Legea nr. 3/1977, modificată și completată prin Legea nr. 73/1991, referitoare la căile de atac și la termenele prevăzute pentru sesizarea instanței cu privire la nelegalitatea deciziei de pensionare.

Raportând cele invocate de autorul excepției la conținutul legii atacate, rezultă că sunt avute în vedere dispozițiile art. 52¹, care prevăd că, împotriva deciziei de pensionare, persoana interesată poate introduce contestație, în termen de 30 de zile de la comunicare, la comisia de contestații de pe lângă direcția generală de muncă și protecție socială, precum și dispozițiile art. 55 alin. 2, conform cărora deciziile comisiilor de contestații, date în materie de pensii, pot fi atacate potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990.

În susținerea excepției autorul, în esență, critică faptul că nu i s-a comunicat decizia de pensionare și arată că nu a depășit termenul de sesizare a instanței de judecată, competență cu soluționarea legalității acesteia, fără însă să invoce nici un argument de natură să infirme constituționalitatea art. 52¹ și a art. 55 alin. 2 din lege.

Întrucât este contestată numai legalitatea deciziei de pensionare, rezultă că acest aspect, fiind legat de stabilirea unei situații de fapt, este de competența exclusivă a instanței judecătorești și că nu are nici o legătură cu legitimitatea constituțională a textelor ce fac obiectul excepției. Pe cale de consecință, excepția invocată încalcă prevederile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora sesizările adresate Curții trebuie motivate, ceea ce implică, în mod necesar, invocarea unui temei constituțional pentru contestarea legitimității constituționale a prevederii ce face obiectul sesizării. Curtea nu se poate substitui autorului sesizării în ceea ce privește invocarea unui anume motiv de neconstituționalitate, în acest sens fiind și jurisprudența sa, așa cum rezultă din Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997, și din Decizia nr. 392 din 15 octombrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 4 noiembrie 1997.

Altminteri, în cadrul procedurii de soluționare a excepțiilor de neconstituționalitate, controlul Curții Constituționale ar însemna să se exercite nu la sesizare, ci din oficiu, ceea ce contravine prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, care se referă în mod expres la „excepțiile ridicate în fața instanțelor judecătorești“, consacrand astfel un drept constituțional al părților de a invoca neconstituționalitatea unei prevederi legale dintr-o lege sau ordonanță sau chiar neconstituționalitatea unor asemenea acte normative în ansamblul lor.

Totodată, în subsidiar, se constată că dispozițiile atacate, referitoare la căile de atac și la termenele prevăzute pentru sesizarea instanței cu privire la nelegalitatea deciziei de pensionare, nu sunt contrare normelor constituționale. Prin art. 52¹ din Legea nr. 3/1977 s-a organizat o procedură jurisdicțională administrativă, prealabilă contenciosului judecătorec, asigurându-se, totodată, potrivit art. 55 alin. 2, accesul părții la justiție, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990. Astfel această reglementare corespunde principiului constituțional al liberului acces la justiție, întrucât astfel s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 1/1994, instituirea unei proceduri administrative jurisdicționale prealabile nu contravine acestui principiu, cât împiedică accesul în cadrul jurisdicției respective poate fi atacat la instanța judecătorească de contencios administrativ.

Totodată, procedura legală prevăzută de Legea nr. 29/1990, în ceea ce privește termenul de sesizare, prevăzută de art. 144 lit. c) din Constituție,

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52¹ și ale art. 55 alin. 2 din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, modificată și completată prin Legea nr. 73/1991 privind stabilirea unor drepturi de asigurări sociale, precum și de modificare și completare a unor reglementări din legislația de asigurări sociale și pensii, invocată de Nenetu Valentin în Dosarul nr. 2.121/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 37

din 26 februarie 1998

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 2 la Decretul nr. 466/1979
privind regimul produselor și substanțelor toxice**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile anexei nr. 2 la Decretul nr. 466/1979, invocată de Covaci Leontin în Dosarul nr. 10.690/1995 al Judecătoriai Oradea.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 19 februarie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 26 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Judecătoria Oradea, prin Încheierea din 24 aprilie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor legale din anexa nr. 2 la Decretul nr. 466/1979, invocată de Covaci Leontin.

Din actele dosarului cauzei rezultă că inculpatul Covaci Leontin a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de contrabandă, prevăzută la art. 72 lit. b) din Legea nr. 30/1978 (Codul vamal), atunci în vigoare, și pentru infracțiunea de trafic de stupefiante, prevăzută la art. 312 alin. 1 din Codul penal. În fapt, s-a reținut în sarcina sa că a trecut în mod clandestin peste frontieră și că a deținut apoi, ilegal, două tuburi spray cu conținut de substanțe toxice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, Covaci Leontin susține că dispozițiile din anexa nr. 2 la Decretul nr. 466/1979 sunt neconstituționale, fără să arate însă care sunt dispozițiile constituționale încălcate. Autorul excepției

soanei împotriva agresorilor și, de aceea, deținerea lor este permisă în toate țările civilizate.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că „excepția este neîntemeiată, deoarece dispozițiile din anexa nr. 2 la Decretul nr. 466/1979 au fost abrogate, iar prin Legea nr. 118/1992 România a aderat la Convenția contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că neconstituționalitatea prevederilor anexei nr. 2 la Decretul nr. 466/1979 nu poate fi susținută. Decretul nr. 466/1979, din care face parte și anexa nr. 2, nu a fost abrogat prin nici un act normativ, el fiind în vigoare. De asemenea, Legea nr. 30/1978 (Codul vamal) a fost abrogată abia prin Legea nr. 141 din 24 iulie 1997, prin care a fost adoptat un nou cod vamal. Rezultă că art. 72 din Legea nr. 30/1978, care, la lit. b), prevede că trecerea peste frontieră, fără autorizație, a substanțelor toxice constituie infracțiune, era în vigoare la data comiterii faptei. În continuare se arată că problema pe care o ridică inculpatul, și anume dacă sprayul paralizant face parte din produsele toxice prevăzute în anexa nr. 2 la Decretul nr. 466/1979 și dacă cumpărarea, deținerea sau trecerea peste frontieră a acestuia constituie sau nu infracțiune, ține de aprecierea instanței și de încadrarea juridică a faptei pe care instanța trebuie să o facă în raport cu datele concrete ale cauzei, aspecte care intră în competența exclusivă a instanței de judecată, Curtea Constituțională neavând abilitatea să se pronunțe în această privință, deoarece sunt probleme de aplicare a legii într-o anumită cauză și nu de constituționalitate a unei dispoziții legale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și

În motivarea excepției nu sunt indicate prevederile constituționale cărora le-ar contraveni dispozițiile anexei nr. 2 la Decretul nr. 466/1979 privind regimul produselor și substanțelor toxice. Afirmările generale, conform cărora prin interzicerea deținerii, fără autorizație, a sprayurilor paralizante s-ar aduce atingere drepturilor fundamentale ale omului, nu sunt susținute cu argumente de constituționalitate.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt neconstituționale numai prevederile care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției, iar potrivit art. 144 lit. c) din Legea fundamentală și art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță asupra prevederii legale atacate numai în limitele sesizării. În consecință, constituie un motiv de respingere a excepției neindicarea dispoziției constituționale în raport cu care textul de lege atacat este neconstituțional. Controlul din oficiu este inadmisibil cât timp controlul pe calea excepției de neconstituționalitate nu se poate exercita decât la sesizare.

În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din deciziile nr. 338 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. 2 la Decretul nr. 466/1979, invocată de Covaci Leontin în Dosarul nr. 10.690/1995 al Judecătoriei Oradea.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 44

din 10 martie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, ridicată de Sanda Dumitru în Dosarul nr. 3.667/1996 al Tribunalului Municipiului București — Secția a III-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 martie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10 martie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată

18 iulie 1997 și nr. 392 din 15 octombrie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997 și, respectiv, nr. 299 din 4 noiembrie 1997.

De altfel, referirea la anexa nr. 2 la Decretul nr. 466/1979 este lipsită de temei, deoarece aceasta nu cuprinde nici o listă cu substanțe toxice, așa cum se afirmă, ci doar o listă de substanțe toxice care pot fi deținute, în scop sanitar, de unele unități sau servicii. În realitate, este vorba de Ordinul ministrului sănătății nr. 43/1980 pentru aprobarea listei substanțelor toxice, publicat în Buletinul Oficial nr. 14 din 15 februarie 1980, emis în baza art. 2 alin. 1 din Decretul nr. 466/1979, cu acordul Ministerului Industriei Chimice.

Cât privește chestiunea dacă sprayurile paralizante fac parte din produsele toxice prevăzute în Decretul nr. 466/1979 și dacă cumpărarea acestora, respectiv introducerea în țară prin contrabandă, constituie sau nu infracțiune, sunt probleme de aplicare a legii, fiind de competența instanțelor judecătorești, neputând face obiectul contenciosului constituțional.

Prin Încheierea din 1 octombrie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.667/1996, Tribunalul Municipiului București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, ridicată de Sanda Dumitru. În motivarea excepției se arată că Legea nr. 64/1991, spre deosebire de Legea nr. 62/1974, care reglementa anterior domeniul invențiilor și inovațiilor, are prevederi păgubitoare pentru cei care au depus propuneri de inovații la alte unități în afară de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, precizându-se că: „Această lege nu mai amintește nimic cu privire la soarta propunerilor de invenții depuse la alte organe sau unități economice în afara O.S.I.M., ci amintește numai de dosarele nesoluționate ce au fost depuse la O.S.I.M. și care nu s-au soluționat până la intrarea în vigoare a Legii nr. 64/1991”. Deoarece, contrar art. 23 din Legea nr. 47/1992, instanța nu-și exprimase opinia cu privire la excepție, Curtea Constituțională a solicitat, în temeiul art. 15 din reglementările de organizare și funcționare, completarea actului de sesizare.

Completând încheierea de sesizare, Tribunalul Municipiului București — Secția a III-a civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Critica de neconstituționalitate a Legii nr. 64/1991 nu este raportată la dispoziții din Constituție, ce ar fi încălcate, ci se susține că acest act normativ este contrar Legii nr. 62/1974, abrogată, care reglementa anterior domeniul invențiilor și inovațiilor.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sunt neconstituționale prevederile legilor, regulamentelor Parlamentului și ordonanțelor Guvernului, care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției. Deci se poate vorbi de neconstituționalitate doar în situația în care prevederile unor asemenea acte normative ar contraveni dispozițiilor Constituției și nicidecum celor cuprinse într-o altă lege, anterioară, care, în speță, este și abrogată prin noua lege, criticată de către autorul excepției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 2 alin. (2), al art. 13 alin. (1) lit. A.c), precum și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 64/1991, ridicată de Sanda Dumitru în Dosarul nr. 3.667/1996 al Tribunalului Municipiului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 martie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 48

din 10 martie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, invocată de Juravlea Gheorghe în Dosarul nr. 4.700/1997 al Judecătoriei Buzău.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 martie 1998 și au fost consemnate în încheierea din

Deoarece, în dosarul de față, nu este indicată nici o prevedere din Constituție, căreia Legea nr. 64/1991 i-ar contraveni, criticile formulate nu reprezintă, în sensul constituțional al termenului, o excepție de neconstituționalitate. Instanța de contencios constituțional nu este în măsură să se substituie părții cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate, deoarece ar exercita, astfel, un control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și cu cele cuprinse în Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia Legea nr. 64/1991 este neconstituțională, deoarece aceasta, spre deosebire de vechea reglementare, nu conține nici o prevedere referitoare la modul de soluționare a dosarelor cu propuneri de invenții sau inovații, care au fost depuse la alte organe sau unități decât Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci. Curtea Constituțională nu poate suplini această omisiune, întrucât ar însemna să îndeplinească funcția de legislator pozitiv, care, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție, este un atribut al Parlamentului, unica autoritate legiuitoare a țării.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 8 din 18 ianuarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 13 martie 1995, nr. 103 din 1 octombrie 1996 și nr. 139 din 19 noiembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 20 ianuarie 1997.

delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 10 martie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Buzău, prin Încheierea din 10 septembrie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 4.700/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, invocată de Juravlea Gheorghe.

În motivarea excepției se susține că această prevedere legală a fost modificată prin Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 7(V/10.813)/1994 și că astfel de modificare a fost modificată, prevederea respectivă încalcă dispozițiile art. 41 din Constituție, privind garantarea și ocrotirea proprietății private, ca și art. 475, art. 495 și art. 1.294 și următoarele

În opinia instanței, excepția invocată este neîntemeiată, transmiterea proprietății prin intermediul schimbului nefiind interzisă, cât timp se poate efectua în condițiile prevăzute de regulamentul Băncii Naționale.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au cerut puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul consideră excepția neîntemeiată, întrucât susținerea pe care se fundamentează excepția, în sensul că dispozițiile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 ar fi fost modificate printr-un regulament al Băncii Naționale a României, este nejustificată, „fiind cunoscut că modificarea unei legi nu se poate face decât tot printr-o lege”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Potrivit art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990, constituie activități comerciale ilicite și atrage răspunderea contravențională sau penală, după caz, față de cei care le-au săvârșit, efectuarea de acte sau fapte de comerț, de natura celor prevăzute în Codul comercial sau în alte legi, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, invocată de Juravlea Gheorghe în Dosarul nr. 4.700/1997 al Judecătoriei Buzău.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 martie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 51

din 19 martie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Magistrații	— procuror

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul invocată de Căpățână Pavel în Dosarul nr. 10.300/1997 al Judecătoriei Galați.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 12 martie 1998 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 17 martie 1998 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 19 martie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 10.368/1997, Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate vizând art. 28 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul, invocată, prin apărător, de către Căpățână Pavel.

În încheierea de sesizare nu se menționează în mod expres temeiul invocării neconstituționalității, dar în Dosarul Judecătoria Galați nr. 337/1996, în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate, se află un memoriu scris, din care rezultă fără dubiu aprecierea că textul atacat restrânge în mod neconstituțional dreptul de proprietate, contravenind art. 49 din legea fundamentală.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată, reținând că nicăieri drepturile persoanei fizice nu sunt recunoscute ca fiind absolute, că deținerea mijloacelor de pescuit la care se referă textul atacat constituie un pericol social, precum și că astfel de restricții sunt prevăzute și în reglementări internaționale, apreciază că excepția este nefondată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază, în esență, că prevederea atacată a fost înscrisă în lege ca rezultat al pericolului social pe care îl reprezintă deținerea neautorizată a unor mijloace de pescuit asupra fondului piscicol, iar art. 15 alin. (1) din Constituție prevede că cetățenii au nu numai drepturile și libertățile consacrate prin legea fundamentală și prin alte legi, ci și obligațiile prevăzute de acestea. Pe de altă parte, se menționează că și prin convenții și acorduri internaționale se prevăd obligații și interdicții cu privire la pescuitul în apele internaționale, inclusiv cu privire la tipul uneltelor de pescuit. În consecință, excepția de neconstituționalitate a art. 28 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 12/1974 este apreciată ca nefondată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, conclu-

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 12/1974 privind piscicultura și pescuitul, invocată de Căpățână Pavel în Dosarul nr. 10.368/1997 al Judecătoria Galați.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prot. univ. dr. IOAN MURARU

ziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Potrivit art. 28 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 12/1974, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă deținerea, cu orice titlu, de nave, voalae, setci, ave, prostovoale, vârșe, de către persoanele fizice neautorizate.

Se apreciază că prin dispoziția atacată se restrânge dreptul de proprietate, încălcându-se prevederile art. 49 din Constituție.

Potrivit textului constituțional invocat, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns prin lege, dacă se impune pentru motivele arătate de text, sub condiția ca restrângerea să fie proporțională cu situația care a determinat-o și să nu atingă existența dreptului sau a libertății.

Textul legal atacat ca neconstituțional vizează dreptul de proprietate, iar nu exercițiul acestuia, astfel că în cauza de față nu-și găsesc aplicare dispozițiile art. 49 din Constituție. Examinarea constituționalității urmează să se facă în raport cu dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție, care garantează dreptul de proprietate, dar prevede în același timp că prin lege se stabilesc conținutul și limitele acestuia.

Rezultă din prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1), teza a doua, că, prin lege, pot fi stabilite anumite limite ale dreptului de proprietate. Aceste limite pot să privească fie obiectul dreptului, fie unele atribute ale acestuia, ele fiind stabilite pentru apărarea unor interese sociale și economice ori a drepturilor altor persoane. Altfel spus, legiuitorul poate institui, în interes general, un regim special cu privire la producerea, deținerea sau circulația unor bunuri. Esențial este ca aceste limite să fie stabilite prin lege.

În speță, legiuitorul a prevăzut, prin textul atacat, că persoanele neautorizate nu pot deține instrumentele de pescuit menționate. Scopul acestei limitări este protecția fondului piscicol, deci a unui interes general. Cum această limitare este stabilită prin lege, textul atacat nu contravine prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituție și deci excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Magistrat-asistent,

Oprișcu Lucretia

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 55

din 19 martie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 311/1954 privind stabilirea dobânzilor legale

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a Decretului nr. 311/1954 privind stabilirea dobânzilor legale, invocată din oficiu de către Tribunalul Maramureș în Dosarul nr. 1.631/1996.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 10 martie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 17 martie 1998 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 19 martie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Tribunalul Maramureș, prin Încheierea din 10 decembrie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 311/1954, ridicată din oficiu de acest tribunal.

În motivarea excepției se susține că acest act normativ nu este abrogat implicit, dar este neconstituțional, deoarece părțile contractante, fiind obligate să practice o dobândă de 6%, care este total ruptă de realitate, sunt limitate în exercitarea libertăților contractuale, încălcându-se astfel prevederile art. 49 din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 311/1954, invocată din oficiu de Tribunalul Maramureș în Dosarul nr. 1.631/1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, Sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici — Curier
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4026.

